DICTAT 1

—Vine —ordenà en Llisot. I començà a caminar. Aquest cop el gos el seguí a l'acte, i a més a més al darrere, enganxat als seus talons.

Va buscar una bona estona i finalment li va semblar distingir el bony d'un bolet sota el fullam.

—A veure, tu. Busca! Busca!

Era un crit nou, però el gos va interpretar-lo com una invitació, almenys a moure's, a avançar. Aclofà el nas a terra i cercà adelerat. Va passar ben a prop del bolet dues vegades i la tercera s'aturà, ensumà més bé i començà a donar voltes entorn del bonyet. Després, amb la pota va descobrir-lo i aparegué un gros rovelló, sencer, fresc, olorós.

Josep Vallverdú, *Rovelló*,
Editorial La Galera

DICTAT 2

Dissabte passat vam fer una excursió conjunta tots els de l'esplai a l'estany de Meranges. Quan hi vam arribar després de tant caminar i amb aquell sol que queia, ens vam animar a banyar-nos-hi. Mai no havíem vist unes aigües tan gelades com aquelles. De seguida vam sortir perquè se'ns gelaven fins i tot les idees i ens vam estirar al costat d'unes roques per prendre el sol. S'hi estava tan bé, allà, estirats, que ens vam mig endormiscar fins que la Maria va obrir els ulls i va trobar-se uns morros peluts que ens ensumaven i unes llengües bavoses que ja regalimaven damunt les nostres cares. Eren tot de vaques d'aquelles que deixen tot l'estiu pasturant per aquells prats i boscos.